

СТАНОВИЩЕ

За трудовете и преценка на академичните дейности
на гл. ас. Ивайло Георгиев Димитров,
участник в конкурс за академичната длъжност
„доцент” по философия (за нуждите на секция „Онтологически и
епистемологически изследвания)
към - ИИОЗ - БАН
от доц. д-р Георги Донеv

Гл. ас. д-р Ивайло Георгиев Димитров участва в конкурса за академичната длъжност „доцент” с монография „Тайната сила у Кант“ с рецензенти проф. В Канавров и проф. А. Стефанов, 1 студия, 19 статии от които 8 са в национално индексирано списание, 4 са в международни списания.

В документацията се съдържа справка за участие в редколегията на две философски списания /национално и международно/, членство в две неправителствени организации и експертна и консултантска дейност към МОН. И Димитров е участник в 7 международни научни форуми, 8 национални и международни научни проекти и носител на награда „Димитър Михалчев“ за принос в областта на философията /БАН- 2008/, награда на СУБ, награда на фондация „Млади български таланти“ и фондация „Карнеги“. Приложен е списък с 5 цитирания от други автори.

Научните изследвания на И. Димитров са в областта на критическата метафизика на познанието и онтологията.

Посочените данни показват висока научна квалификация и голяма академична активност.

Монографията и статиите, с които г-н Димитров участва в конкурса, доказват трайния и задълбочен интерес на автора към критическата форма на трансценденталното мислене, познание и онтологизиране.

Установена е евристиката на трансценденталната логика и гносеология за конституирането и развитието на некласическата математика и физика. В този смисъл може да се каже, че съвременните изследвания, свързани с трансценденталното реконструиране на утвърдени трансцендентални системи и обосноваването на нови идеи за трансцендентално конструиране и разбиране на „съществуването“ не са масови поради високата степен на трудност на критическия метафизичен език, но са евристични и продуктивни за епистемологията. Аз приветствам изследванията на г-н Димитров, които са изцяло в областта на трансценденталната философия и съдържат иновативна идея за развитие на херменевтичната форма на трансценденталния език.

Целта на г-н Димитров е да обоснове допустимостта на тезата за създаването на критически метафизичен език чрез експликация на структурата и действието на трансценденталните способности за мислене и познание, които генерират феноменологичния език на всички възможни интерпретации на „съществуването“. Димитров формулира своята идея, като „... реабилитиране и систематично разгръщане на Кантовата критическа метафизика на способностите“.

За методологическата реализация на целта си, авторът експлицира „феномена“ като функция на априорната синтеза на понятията „капацитет“, „способност“ и „сила“. Димитров реализира херменевтичен анализ на посочените понятия, доколкото те са основанията на трансценденталния логически език. Трансценденталният смисъл на понятията определя еднозначно тяхното присъствие в езика, като функционална основа на феноменологията.

Авторът посочва, че трансценденталното разбиране на тези понятия като „функция“ определя философския им превод, който не допуска синонимичната им филологическа употреба. Теоретична заслуга на автора е, че изяснява топологичното присъствие на посочените понятия в структурата на трансценденталния език. На тази база е осъществен съпоставителен анализ на английски и български преводи и са посочени смисловите неточности, породени от неразбирането на трансценденталния език.

Заслуга на Димитров е преодоляването на психологическата интерпретация на способностите, която е свързана с схоластическата традиция на субстанциалния тип метафизика. Депсихологизацията на „способностите“ е едно от задължителните условия за включването им като конституенти на трансценденталния език.

Димитров отделя прекалено голямо внимание на справочната литература, за да намери, предполагам, достатъчно аргументи за своя проект. Филологическите недостатъци не могат да бъдат основание за генериране на нова структура на трансцендентален език.

Метафизическо производство на познание и знание означава създаване трансцендентален език и конструираща форма на схематизъм, като априорно основание за интерпретации. В този смисъл понятието „сила“ чрез понятието „актуалност – актуализация“ може да бъде определено като способност за интерпретация.

Метафизическото производство означава създаване на априорно езиково, несубстанциално основание за обекти на трансценденталното съзнание. Императивното изискване след Лайбниц, Кант и Хегел е операционализацията на понятията на трансценденталното съзнание, за да е възможна топологията на феномена.

Пожеланието ми към г-н Димитров, е, в бъдещата си работа да акцентира върху експликацията на „способностите“ като конституенти на

трансцендентален език. По този начин ще бъде оправдана идеята за критическа метафизика на „способностите“.

Заключение: като имам предвид теоретичните резултати и значимостта на изследователската дейност на гл.ас. Ивайло Димитров в българското кантознание и трансценденталната философия, активното му участие в международни научни форуми и проекти, убедено препоръчвам на уважаемото научно жури да предложи на Научния съвет на ИИОЗ –БАН да бъде избран гл. ас. д-р Ивайло Димитров за доцент по философия за нуждите на секция „Онтологически и епистемологически изследвания“.

София, 04. 10. 2013 г.

доц. д-р Георги Донеv